

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

28 януари 2009 година *

По дело T-125/06

Centro Studi Antonio Manieri Srl, установено в Рим (Италия), за което се явяват адв. С. Forte, адв. М. Forte и адв. G. Forte,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н А. Vitro, г-жа Р. Mahnic и г-жа М. Balta, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, на първо място, искане за отмяна на решението на Съвета, оповестено с писмо на неговия генерален секретариат от 16 януари 2006 г., за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка 2003/S 209-187862 за пълното управление на детска ясла, на второ място, искане за отмяна на положителната

* Език на производството: италиански.

оценка на предложението на Служба „Инфраструктура и логистика“ (СИЛ) за управлението на същите услуги и на трето място, искане за обезщетение за вреди,

**ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (втори състав)**

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик)
и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 24 юни 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- ¹ Жалбоподателят, Centro Studi Antonio Manieri Srl, е дружество, специализирано в управлението на дейности и на организации в областта на образованието.

- 2 На 20 октомври 2003 г. Съветът започва процедура за възлагане на обществена поръчка посредством ограничена процедура за поръчка за услуги, озаглавена „Б-Брюксел: Пълно управление на детска ясла 2003/S 209-187 862“ (наричана по-нататък „процедура за възлагане на обществена поръчка“).
- 3 С писмо на своя генерален секретариат от 7 януари 2004 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че неговата кандидатура е приета от комисията за оценка и потвърждава, че дружеството отговаря на условията, които се изискват, за да бъде допуснато до ограничената процедура.
- 4 Предвидено първоначално за юли 2004 г., изпращането на тържните условия във връзка с процедурата за възлагане на обществена поръчка е извършено на два пъти. Накрая те са изпратени на жалбоподателя с писмо от 8 декември 2004 г., придружени от проект за договор. Сроктът за подаване на офертите е определен за 28 февруари 2005 г.
- 5 В началото на 2005 г. жалбоподателят подава офертата си в Съвета. С писмо на своя генерален секретариат от 21 април 2005 г. Съветът потвърждава, че я е получил.
- 6 С писмо от 20 декември 2005 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че вземането на решение е отложено за 16 януари 2006 г.

- 7 С писмо на генералния секретариат на Съвета от 16 януари 2006 г., изпратено по факс на жалбоподателя, последният е уведомен за решенията на Съвета да се откаже от процедурата за възлагане на обществена поръчка, от една страна, и да повери управлението на детската ясла на Служба „Инфраструктура и логистика“ (СИЛ) в Брюксел, от друга страна. Писмото гласи следното:

„[Г]енералният секретариат реши да се откаже от горепосочената [процедурата за] възлагане на обществена поръчка в съответствие с разпоредбите на точка 4 от тържните условия, съставени в изпълнение на член 101 от Регламент № 1605/2002 на Съвета.

Генералният секретариат оценява положително предложението, което му бе представено от СИЛ през втората половина на 2005 г. [...], за пряко административно и педагогическо управление на детската ясла, предназначена предимно за децата на длъжностните лица на генералния секретариат.

Анализът на тази възможност разкрива многобройните предимства, преди всичко що се отнася до гарантираните договорни условия за персонала, икономии от мащаба и оптимизирането на наличните ресурси, в рамките на адекватно междуинституционално сътрудничество.

[...]“

- 8 С писмо от 15 февруари 2006 г. жалбоподателят иска от Съвета обяснения относно писмото от 16 януари 2006 г. и излага някои доводи, с които оспорва съдържанието му.

- 9 С писмо от 3 март 2006 г. Съветът отговаря на въпросите и на доводите на жалбоподателя.

Производство

- 10 Жалбоподателят подава настоящата жалба на 20 март 2006 г. по факс. Оригиналът на жалбата е изпратен на 17 март 2006 г. по пощата. Той е получен в секретариата на Първоинстанционния съд на 3 май 2006 г. Поправка на искането за събиране на доказателства е подадена на 20 май 2006 г.
- 11 С решение от 12 юни 2006 г. председателят на Първоинстанционния съд разпределя делото на четвърти състав.
- 12 На 18 юли 2006 г. Съветът представя писмена защита.
- 13 Като срок за представяне на писмената реплика е определен 10 октомври 2006 г. Писмената реплика е изпратена на 6 октомври 2006 г. по пощата. Тя е получена в секретариата на Първоинстанционният съд на 12 октомври 2006 г.
- 14 На 10 октомври 2006 г. жалбоподателят представя допълнително искане за представяне на документи като действие по събиране на доказателства.

- 15 На 23 октомври 2006 г. Съветът представя своето писмено становище по това искане.
- 16 Писмената фаза на производството завършва с представянето на писмената дуплика на 30 ноември 2006 г.
- 17 С решение от 18 януари 2007 г. председателят на Първоинстанционния съд преразпределя делото на трети състав.
- 18 Тъй като съдията докладчик е възпрепятстван да заседава, председателят на Първоинстанционния съд преразпределя делото на втори състав.

Искания на страните

- 19 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отмени решението на генералния секретариат на Съвета от 16 януари 2006 г., с което се отказва от процедурата за възлагане на обществена поръчка,

- да отмени положителната оценка на предложението на СИЛ,

- да приеме всеки акт, който би могъл да защити неговите права и прерогативи, в това число и спиране на изпълнението на договора със СИЛ,

- да определи *ex aequo et bono* претърпените от него вреди,

- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

20 Съветът моли Първоинстанционния съд:

- като главно искане, да обяви жалбата за недопустима на основание, че е била подадена след изтичане на максималния срок, определен в член 230 ЕО,

- при условията на евентуалност, да обяви за неоснователни исканията за отмяна и искането за обезщетение,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта

21 Съветът твърди, че жалбата и писмената реплика са недопустими, тъй като били подадени след изтичане на срока.

1. По спазването на срока за подаване на жалбата

22 По смисъла на член 230, пета алинея ЕО срокът за подаване на жалба за отмяна е два месеца, считано, в зависимост от случая, от публикуването на акта, от неговото съобщаване на жалбоподателя, или, при липса на уведомяване, от деня, в който той е узнал за него. Съгласно член 102, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд този срок трябва също така да се счита за удължен със срок от 10 дни поради отдалеченост.

23 В настоящия случай решението на Съвета е изпратено с писмо на неговия генерален секретариат от 16 януари 2006 г. и е изпратено на жалбоподателя на следващия ден по факс. По време на съдебното заседание жалбоподателят признава изрично, че е получил това писмо на 17 януари 2006 г.

- 24 След като писмото е получено от жалбоподателя на 17 януари 2006 г., срокът за подаване на жалбата за отмяна срещу разглежданото решение, удължен с 10 дни поради отдалеченост, е изтекъл на 27 март 2006 г., понеделник, в полунощ (*dies ad quem*).
- 25 Трябва да се отбележи, че копие от жалбата е получено в секретариата по факс на 20 март 2006 г. и че впоследствие оригиналът на жалбата е бил подаден на 3 май 2006 г.
- 26 По силата на член 43, параграф 6 от Процедурния правилник датата 20 март 2006 г. се взема предвид с оглед спазването на процесуалните срокове, при условие че подписаният оригинал на акта бъде депозиран в секретариата не по-късно от десет дни след това, т.е. най-късно на 30 март 2006 г. в полунощ. Тъй като в настоящия случай подписаният оригинал на жалбата е депозиран едва на 3 май 2006 г., датата 20 март 2006 г. не може да бъде взета предвид с оглед спазването на процесуалните срокове. Следователно единствената дата, която следва да се вземе предвид с оглед преценката на евентуалното просрочване на депозирането на жалбата, е 3 май 2006 г. Тъй като тази дата е по-късна от *dies ad quem*, жалбата е просрочена и по принцип трябва да бъде обявена за недопустима.
- 27 Въпреки това следва да се разгледа въпросът дали в настоящия случай е налице случайно събитие или непреодолима сила, което би позволило на Първоинстанционния съд да се отклони от разглеждания срок на основание член 45, втора алинея от Статута на Съда, приложим към производството пред Първоинстанционния съд по силата на член 53 от посочения статут.

28 Понятията за непреодолима сила и случайно събитие по смисъла на член 45 от Статута на Съда включват освен обективен елемент, свързан с извънредни и външни за заинтересувания обстоятелства, и субективен елемент, произтичащ от задължението на заинтересувания да се предпази от последиците на извънредното събитие, като вземе подходящи мерки, без да прави прекалени жертви. По-конкретно заинтересуваният трябва да наблюдава грижливо хода на производството, и по-специално да полага необходимата грижа за спазване на предвидените срокове (Решение на Съда от 15 декември 1994 г. по дело Bayer/Комисия, C-195/91 P, Recueil, стр. I-5619, точка 32). По този начин понятието за непреодолима сила не се прилага в случая, когато едно лице, проявявайки необходимата грижа и съобразителност, обективно е било в състояние да избегне просрочването на жалбата (Решение на Съда от 12 юли 1984 г. по дело Ferriera Valsabbia/Комисия, 209/83, Recueil, стр. 3089, точка 22 и Определение на Съда от 18 януари 2005 г. по дело Zuazaga Meabe/СХВП, C-325/03 P, Recueil, стр. I-403, точка 25). Поради това следва да се разгледа въпросът дали посочените от жалбоподателя обстоятелства могат да се сметат за изключителни обстоятелства, представляващи непреодолима сила.

29 В настоящия случай пратката, съдържаща подписания оригинал на жалбата, е изпратена от жалбоподателя на 17 март 2006 г. Като е изпратил оригинала на 17 март 2006 г., жалбоподателят е можел разумно да очаква, че той ще пристигне в Първоинстанционния съд преди изтичането на преклузивния срок, още повече, че предвид изпращането по факс на копие от него този срок е бил удължен до 30 март 2006 г. Въпросната пратка вече е била получена в люксембургските пощенски служби на 21 март 2006 г., както удостоверява печатът, положен върху кутията на пратката. Задържането на пратката от тези служби в продължение на 42 дни (от 21 март до 3 май 2006 г.) е обстоятелство, което явно е извънредно и външно за жалбоподателя, който от своя страна е положил необходимата грижа за спазване на предвидените срокове, като е изпратил оригинала на жалбата преди изтичането на преклузивния срок и като е взел необходимите мерки за удължаването на този срок съгласно член 43, параграф 6 от Процедурния правилник, изпращайки по факс до секретариата на Първоинстанционния съд копие от жалбата. Поради това следва да се констатира, че депозирането на оригинала на жалбата след срока е причинено от непреодолима сила (вж. в този смисъл Решение на Съда от 2 март 1967 г. по дело Simet и Feram/Haute Autorité, 25/65 и 26/65, Recueil, стр. 52, накрая).

30 От това следва, че след като по силата на член 45, втора алинея от Статута на Съда изтичането на срока е непротивопоставимо на жалбоподателя, посоченото от Съвета правно основание за недопустимост трябва да бъде отхвърлено.

2. По спазването на срока, определен за представянето на писмената реплика

31 Като крайна дата за представянето на писмената реплика е определен 10 октомври 2006 г. Тъй като писмената реплика е получена в секретариата на Първоинстанционния съд на 12 октомври 2006 г., тя е просрочена.

32 Оригиналът на писмената реплика е изпратен по пощата от Брюксел на 6 октомври 2006 г. Въпреки че оригиналът е изпратен само четири дни преди изтичането на срока за представяне, жалбоподателят не е използвал предвидената в член 43, параграф 6 от Процедурния правилник възможност да изпрати копие от подписания оригинал на секретариата по факс или друго техническо средство за комуникация, с което разполага Първоинстанционният съд, което е могло да удължи срока за представяне на писмената реплика с допълнителен срок до десет дни.

33 С оглед на обстоятелствата по случая Първоинстанционният съд счита, че жалбоподателят не е положил грижата, която се очаква от един средно съобразителен жалбоподател с оглед спазването на сроковете. Обратно, той е увеличил риска писмената реплика да пристигне със закъснение в Първоинстанционния съд, като не е отчел, от една страна, проблемите при подаването на жалбата, и от друга страна, като е пропуснал да изпрати копие от подписания оригинал на секретариата по факс или друго техническо средство за комуникация, с което разполага Първоинстанционният съд.

34 Такава липса на грижа изключва наличието на непреодолима сила, поради което писмената реплика следва да бъде отхвърлена като недопустима.

По исканията за отмяна

1. Предварителни бележки

35 Най-напред следва да се отбележи, че жалбоподателят иска отмяна не само на решението на Съвета за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка, но и на положителната оценка, дадена от Съвета на предложението на СИЛ. В това отношение Първоинстанционният съд ще разгледа искането за отмяна на положителната оценка на предложението на СИЛ, след като разгледа искането за отмяна на решението за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка.

36 По нататък следва да се отбележи, че в подкрепа на исканията си за отмяна жалбоподателят се позовава на четири правни основания, изведени, първо, от нарушението на членове 43 ЕО, 49 ЕО и 86 ЕО, второ, от погрешното прилагане на точка 4 от тръжните условия и от нарушението на членове 43 ЕО и 49 ЕО, на членове 89, 97, 98, 100 и 101 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198, наричан по-нататък „Финансов регламент“), както и на членове 135 и 147 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Финансовия регламент (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3, наричан по-нататък „Регламент за прилагане“), трето, от нарушението на задължението за мотивиране и четвърто, от погрешното прилагане на член 116 от Регламента за прилагане.

37 Накрая следва да се отбележи, че в рамките на всяко правно основание жалбоподателят посочва нарушение на принципа на прозрачност, както и нарушение на принципа на равно третиране. Следователно Първоинстанционният съд ще разгледа всички доводи на жалбоподателя, изведени от нарушението на тези два принципа, след като разгледа четирите правни основания.

2. По искането за отмяна на решението на Съвета за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка

По четвъртото правно основание, изведено от погрешното прилагане на член 116 от Регламента за прилагане

Доводи на страните

38 Относно мотива на Съвета, изложен в писмото му от 3 март 2006 г. (вж. точка 9 по-горе), че нормите на Договора и на Финансовия регламент, както и общите принципи на общностното право, са неприложими в настоящия случай, тъй като Съветът не е действал като възложител по смисъла на член 116, параграф 7 от Регламента за прилагане, жалбоподателят оспорва възможността последната разпоредба да бъде взета предвид при разглеждане на законсъобразността на „решението от 16 януари 2006 г.“, понеже тя не фигура в това решение.

39 При всички положения жалбоподателят оспорва приложимостта в настоящия случай на изключението, предвидено в член 116, параграф 7 от Регламента за прилагане.

- 40 На първо място, той приема, че това изключение трябва да се тълкува стеснително в смисъл, че то се прилага само към договореностите между отдели на общностните институции. Жалбоподателят е на мнение, че СИЛ не е такъв отдел, а както следва от съображение 7 от Решение 2003/523/ЕО на Комисията от 6 ноември 2002 година за създаване на Служба за инфраструктура и логистика в Брюксел (ОВ L 183, 2003 г., стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 197), представлява европейска служба по смисъла на член 171 от Финансовия регламент. Освен това за разлика от други европейски служби като Европейската служба за борба с измамите (OLAF) или Европейската служба за подбор на персонала (EPSO), СИЛ не можела да бъде прикрепена към Съвета. Всъщност тя не била междуинституционална европейска служба по смисъла на член 174 от Финансовия регламент, щом като по силата на член 6 от Решение 2003/523 се управлявала единствено от членове, определени от Комисията.
- 41 На второ място, следвало да се приложи по аналогия съдебната практика, според която разпоредбите в областта на обществените поръчки са приложими, когато един възложител, например административно-териториална единица, възнамерява да сключи писмено възмезден договор с предмет доставка на продукти със субект, който във формално отношение е отделен от него и е автономен по отношение на него при взимане на решения. В настоящия случай, след като СИЛ не била отдел на Съвета и последният не упражнявал никакъв контрол върху нея, не било възможно да се твърди, че Финансовия регламент и членове 43 ЕО и 49 ЕО са неприменими.
- 42 На трето място, от съображения 2 и 3 от Решение 2003/523 следвало, че СИЛ е създадена като служба, чиято задача е да управлява екстернализацията на несъществени дейности на общностната администрация. Следователно интернализацията на услуга, за която вече е образувана процедура за възлагане на обществена поръчка, би било в противоречие с нейната задача.
- 43 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.

Преценка на Първоинстанционния съд

- 44 Следва да се отбележи, че в съответствие с член 88 от Финансовия регламент „[о]бществените поръчки са възмездни договори, сключени в писмен вид от възложител по смисъла на членове 104 и 167 [от посочения регламент], с цел да получи срещу заплащане на цена, платена изцяло или частично от бюджета, доставката на движими или недвижими вещи, извършването на строителни работи или предоставянето на услуги“.
- 45 За да бъде квалифициран един договор като обществена поръчка, той трябва да бъде сключен от „възложител“. По смисъла на член 116, параграф 7 от Регламента за прилагане „[о]тделите на институциите на Общностите се смятат за възложители освен в случаите, в които те сключват помежду си административни договорености за предоставянето на услуги, доставката на стоки или извършването на строителни работи“.
- 46 От двете горепосочени разпоредби следва, че предоставянето на услуги е изключено от приложното поле на нормите в областта на обществените поръчки, когато то е предмет на административна договореност, сключена между отделите на общностните институции.
- 47 Противно на това, което твърди жалбоподателят обаче, СИЛ е отдел на общностните институции по смисъла на член 116, параграф 7 от Регламента за прилагане. Всъщност съгласно съображение 4 от Решение 2003/523, „[в]идът на избраната служба [СИЛ] се състои от административни единици, целящи осигуряване на подкрепа за дейностите, които други отдели на Комисията осъществяват и/или потенциална подкрепа за други институции на Общността“. Като посочва сред бенефициерите на подкрепата на СИЛ „другите отдели на Комисията“, в посоченото съображение Комисията мълчаливо, но недвусмислено дава да се разбере, че СИЛ също е един от тези отдели.

- 48 От това следва, че Съветът не е бил длъжен да спазва нормите, приложими в областта на обществените поръчки, когато е решил да използва услугите на СИЛ. Останалите доводи, повдигнати от жалбоподателя, не могат да поставят под съмнение този извод.
- 49 Най-напред, що се отнася до доводите на жалбоподателя, че от една страна, СИЛ била прикрепена към Комисията, а не към Съвета и от друга, че била управлявана единствено от членове, определени от Комисията, следва да се отбележи, че тези доводи са неотносими. Действително, на първо място, предвиденото в член 116, параграф 7 от Регламента за прилагане изключение се отнася до административните договорености между отдели на общностните институции, независимо от факта дали тези отдели принадлежат към една и съща институция или не. На второ място, прикрепването на СИЛ към генералната дирекция (ГД) за персонала и администрацията на Комисията не пречи тя да има междуинституционална насоченост, както ясно следва от съображения 4 и 6, както и от член 2, параграф 4 от Решение 2003/523. На трето място, що се отнася до член 6, параграф 1, буква ж) от Решение 2003/523, следва да се отбележи, че тази разпоредба предвижда изрично, че Управителният комитет на СИЛ включва и представител на другите институции. Последната констатация не само противоречи на твърдението на жалбоподателя, че СИЛ се управлява само от членове, определени от Комисията, но също така подчертава междуинституционалния характер на СИЛ.
- 50 По същите причини следва да се отхвърлят като неотносими доводите на жалбоподателя, изведени от факта, че СИЛ била субект, отделен от Съвета във формално отношение и автономен по отношение на него при взимане на решения. При всички случаи член 281 ЕО изключва отделния и самостоятелен характер на СИЛ по отношение на Съвета. Действително, като се има предвид, че според тази разпоредба единствено Европейската общност като такава има правосубектност в системата на общностните институции, Съветът и СИЛ са част от едно и също юридическо лице и следователно СИЛ не може да се разглежда като субект, който е отделен или автономен по отношение на Съвета.

- 51 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че член 116, параграф 7 от Регламента за прилагане не трябва да се взема предвид при преценката на законосъобразността на „решението от 16 януари 2006 г.“, тъй като то по никакъв начин не се позовава на тази разпоредба, следва да се отбележи, че с писмото от 16 януари 2006 г. Съветът уведомява жалбоподателя за своето решение за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка предвид взетото от него решение да използва услугите на СИЛ. Що се отнася до решението за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка, трябва да се констатира, че двете разпоредби, на които се основава това решение, а именно член 101 от Финансовия регламент и точка 4 от тръжните условия, са надлежно посочени от Съвета в споменатото писмо. Обратно, що се отнася до решението за използване на услугите на СИЛ, от точки 44—48 по-горе следва, че то е акт, който не е свързан с процедурата за възлагане на обществена поръчка, който не засяга жалбоподателя. От това следва, че фактът, че не е направено никакво позоваване на член 116, параграф 7 от Регламента за прилагане, е ирелевантен за преценка на законосъобразността на решението за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка, така че този довод трябва да бъде отхвърлен като неотносим.
- 52 Накрая, що се отнася до довода на жалбоподателя, че интернализацията от СИЛ на пълното управление на детската ясла е в противоречие със задачата на СИЛ да управлява екстернализацията на несъществените дейности на общностната администрация, следва да се отбележи, че Решение 2003/523 не задължава СИЛ да използва системно процедурите за възлагане на обществена поръчка при изпълнението на своите задачи. Макар и по силата на член 16 от това решение тя да разполага ефективно с възможността да използва такава процедура, нито една разпоредба не ѝ забранява да изпълнява своите задачи със собствени средства. Следователно при липсата на формална забрана СИЛ е тази, която преценява за всеки случай поотделно дали да използва процедура за възлагане на обществена поръчка или не.
- 53 От гореизложеното следва, че сключването на договореност между Съвета и СИЛ относно пълното управление на детска ясла представлява сключване на административна договореност между два отдела на общностните институции, насочена към предоставянето на услуги, към която правилата в областта на обществените поръчки са неприложими.

- 54 Следователно четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлено изцяло като неоснователно.

По третото правно основание, изведено от нарушение на „задължението за мотивиране“

Доводи на страните

- 55 Жалбоподателят оспорва, че многобройните предимства, посочени от Съвета в писмото му от 16 януари 2006 г., могат да обосноват избора му да използва услугите на СИЛ дори ако се вземат предвид представените от същия обяснения в писмото му от 3 март 2006 г. Така чрез обясненията, дадени за многобройните предимства относно гарантираните договорни условия за персонала, икономите от мащаба и оптимизирането на наличните ресурси, Съветът нарушавал „задължението за мотивиране“.
- 56 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.

Преценка на Първоинстанционния съд

- 57 В самото начало следва да се отбележи, че в рамките на това правно основание жалбоподателят смесва нарушението на задължението за мотивиране и явната грешка в преценката. Всъщност макар и това правно основание да е озаглавено

нарушение на задължението за мотивиране, посочените в него доводи се отнасят по-скоро до твърдяните грешки, допуснати от Съвета при преценката на предимствата, които предоставя едно решение за използване на услугите на СИЛ.

- 58 Следва да се припомни обаче, че става въпрос за две различни правни основания, които могат да бъдат изтъкнати в рамките на искане за отмяна. Първото, което визира липса или непълнота на мотивите, спада към нарушението на съществените процесуални правила по смисъла на член 253 ЕО и представлява правно основание, свързано с обществения ред, което трябва да бъде служебно повдигнато от общностния съд (вж. Решение на Съда от 20 февруари 1997 г., по дело Комисия/Daffix, C-166/95 P, Recueil, стр. I-983, точка 24 и посочената съдебна практика). За разлика от това второто основание, което се отнася до законосъобразността по същество на спорното решение, може да бъде разгледано от общностния съд само ако е повдигнато от жалбоподателя.
- 59 Поради това Първоинстанционният съд следва да са произнесе по изложените в рамките на третото правно основание доводи, като разгледа най-напред доводите, изведени от нарушението на задължението за мотивиране и след това доводите, изведени от наличието на явни грешки в преценката.
- 60 Що се отнася до евентуалното нарушение на задължението за мотивиране, следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика това задължение зависи от естеството на разглеждания акт и от контекста, в който той е бил приет. Мотивите трябва да показват ясно и недвусмислено разсъжденията на институцията по такъв начин, че от една страна, да позволят на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да могат да защитят правата си и да проверят дали решението е добре обосновано или не, и от друга страна, да позволят на общностния съд да осъществи контрол за законосъобразност (Решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело Delacre и др./Комисия, C-350/88, Recueil, стр. I-395, точки 15 и 16, Решение на Първоинстанционния съд от 9 април 2003 г. по дело Forum des migrants/Комисия, T-217/01, Recueil, стр. II-1563, точка 68 и Решение на Първоинстанционния съд от 18 април 2007 г. по дело Deloitte Business Advisory/Комисия, T-195/05, Сборник, стр. II-871, точка 45).

61 В настоящия случай писмото от 16 януари 2006 г. споменава изрично, че решението за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка е мотивирано от положителната оценка на предложението, което СИЛ е отправила към Съвета. С това писмо генералният секретариат на Съвета уведомява жалбоподателя, че вследствие на решението да се повери управлението на разглежданите услуги на СИЛ, въз основа на предложението на същата, вече няма причини да се продължава процедурата за възлагане на обществена поръчка. От това следва, че писмото от 16 януари 2006 г. показва ясно и недвусмислено разсъжденията на Съвета, като по този начин, от една страна, позволява на жалбоподателя да се запознае с основанията за взетата мярка, за да може да защити правата си и да провери дали решението е добре обосновано или не, и от друга страна, позволява на Първоинстанционния съд да осъществи контрол за законосъобразност. От това следва, че Съветът с решението си за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка не е нарушил задължението за мотивиране.

62 Що се отнася до евентуалното наличие на явни грешки в преценката, следва да се припомни, че когато прибегва до процедура за възлагане на обществена поръчка, институцията разполага с широко право на преценка относно елементите, които следва да бъдат отчетени при вземане на решение за възлагане на обществена поръчка, и че контролът на Първоинстанционния съд трябва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, както и дали фактите са точно установени и дали не е налице явна грешка в преценката (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 12 юли 2007 г. по дело *Evgoraiki Dynamiki/Комисия, T-250/05*, непубликувано в Сборника, точка 89 и посочената съдебна практика). В това отношение жалбоподателят не е посочил фактически обстоятелства, от които да личи, че решението за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка е било опорочено от явна грешка в преценката. Що се отнася до решението за използване на услугите на СИЛ, и по-специално до твърдените предимства на такова решение, следва да се посочи, че макар и Съветът със сигурност да е длъжен да отговаря за правилността на своя избор пред политическия орган и пред вътрешните одитори, то той не е длъжен да доказва на участника в процедура за възлагане на обществена поръчка предимствата, които предоставя решението въпросните услуги да бъдат извършвани със собствени средства. Всъщност този избор е политически и е от оперативната самостоятелност на Съвета. От това произтича, че в рамките на настоящата жалба Първоинстанционният съд не следва да разглежда икономическата и институционална обоснованост на решението за използване на услугите на СИЛ.

63 Следователно това правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По второто правно основание, изведено от нарушението на Финансовия регламент и на Регламента за прилагане, както и на тържните условия

Доводи на страните

- 64 На първо място, жалбоподателят поддържа, че точка 4 от тържните условия не може да бъде правно основание за отказа от процедура за възлагане на обществена поръчка, освен ако същият има за цел да се започне нова процедура за възлагане на обществена поръчка. Следователно позоваването в решението на Съвета за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка на точка 4 от тържните условия било непоследователно и противоречиво и представлявало грешка при прилагане на правото.
- 65 На второ място, позоваването в решението на Съвета за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка на член 101 от Финансовия регламент също било ирелевантно, тъй като тази разпоредба предвиждала, че такъв отказ трябва да бъде мотивиран. В това отношение мотивите се заключавали в избора разглежданите услуги да бъдат възложени на СИЛ. Същевременно, като се има предвид фактът, че СИЛ не е участвала, както останалите, в процедурата за възлагане на обществена поръчка и че тя е представила своята оферта след изтичане на срока, този избор не представлявал отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка. Следователно било налице погрешно прилагане на член 101 от Финансовия регламент, което също така било осъществено в противоречие с членове 89, 97, 98 и 100 от Финансовия регламент, както и с членове 135 и 147 от Регламента за прилагане.
- 66 На трето място, макар и Съветът да е извършил нещо като сравнителен анализ между предложението на СИЛ, от една страна, и предложенията на жалбоподателя и на останалите дружества, участници в процедурата за възлагане на обществена поръчка, от друга страна, той не бил поискал СИЛ да участва в процедурата за възлагане на обществена поръчка. Следователно избраната от Съвета процедура била опорочена и от нарушение на принципите на равно третиране и на прозрачност, както и на членове 43 ЕО и 49 ЕО.

67 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.

— Преценка на Първоинстанционния съд

68 На първо място, що се отнася до точка 4 от тръжните условия, следва да се посочи, че тази разпоредба гласи:

„[с]екретариатът може да реши, по свое усмотрение и без да е длъжен да мотивира решението си:

а) да не възлага обществената поръчка, за която има започната процедура за възлагане, и да започне нова процедура,

[...]

В нито един от тези случаи оферентът, независимо дали е одобрен или отхвърлен, няма право на каквото и да е обезщетение“.

69 Въпреки че буквалното тълкуване на член 4, буква а) от тръжните условия би позволило евентуално да се направи изводът, че съществува връзка между решението на Съвета да не възлага поръчката и решението да започне нова процедура за възлагане на обществена поръчка, една такава разпоредба трябва да се тълкува в светлината на член 101 от Финансовия регламент. Точка 4, буква а) от тръжните условия обаче предвижда само възможността за Съвета да започне нова процедура за възлагане на обществена поръчка, след като е решил да не възлага поръчката в рамките на първата процедура, като алтернативната възможност — да не се възложи поръчката изобщо — е изрично предвидена в член 101 от Финансовия регламент. Действително последната разпоредба предвижда, че „[в]ъзложителят може, преди да се подпише договърът, да се откаже от поръчката или да отмени процедурата по възлагането“. Следователно Първоинстанционният съд не може от буквата на точка 4, буква а) от тръжните условия да направи извод, че Съветът няма възможност да се откаже от процедурата за възлагане на обществена поръчка.

70 Вярно е, че член 101 от Финансовия регламент за разлика от точка 4, буква а) от тръжните условия задължава изрично възложителя да мотивира решението си за отказ от поръчката. Въпреки това при разглеждането на третото правно основание беше доказано, че в настоящия случай Съветът е мотивирал надлежно решението си за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка. От това следва, че решението му за отказ от процедурата за възлагане на обществена поръчка отговаря на изискванията на член 101 от Финансовия регламент.

71 На второ място, що се отнася до довода, изведен от твърдяно нарушение на членове 43 ЕО и 49 ЕО, на членове 89, 97, 98 и 100 от Финансовия регламент, както и на членове 135 и 147 от Регламента за прилагане, следва да се припомни, че съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към Първоинстанционния съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Според съдебната практика това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Първоинстанционния съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни (Решение на Първоинстанционния съд от 18 септември 1996 г. по дело *Asia Motor France* и др./Комисия, T-387/94, *Rescueil*, стр. II-961, точка 106 и Решение на Първоинстанционния съд от 29 януари 1998 г. по дело *Dubois и Fils/Съвет и Комисия*, T-113/96, *Rescueil*, стр. II-125, точка 29). В настоящия случай обаче жалбоподателят се ограничава до това да се позове на нарушение на посочените разпоредби,

без да приведе никакви доводи в подкрепа на тезата си. Следователно с оглед на горепосочените принципи този довод трябва да бъде отхвърлен като недопустим.

72 При всички случаи вече беше доказано при разглеждането на четвъртото правно основание, че решението да се поверят разглежданите услуги на СИЛ извън процедура за възлагане на обществена поръчка е било напълно редовно, тъй като предоставянето на услуги от СИЛ на Съвета не попада в приложното поле на нормите в областта на обществените поръчки, така че нарушение на посочените разпоредби е изключено.

73 Следователно настоящото правно основание трябва да бъде отхвърлено като частично недопустимо, а в останалата му част — като неоснователно.

По първото правно основание, изведено от нарушението на членове 43 ЕО, 49 ЕО и 86 ЕО

Доводи на страните

74 Жалбоподателят смята, че като е решил да използва процедура за възлагане на обществена поръчка, Съветът е избрал да повери предоставянето на разглежданите услуги в точно определена рамка и трябва да поеме ролята на гарант за спазването на принципите на Договора, на Финансовия регламент и на членове

43 ЕО и 49 ЕО. При тези обстоятелства изборът споменатите услуги да бъдат поверени на СИЛ извън процедура за възлагане на обществена поръчка не бил в съответствие с членове 43 ЕО и 49 ЕО.

- 75 Жалбоподателят се позовава и на член 86 ЕО, който не предвижда дерогация от разпоредбите на Договора по отношение на публичните предприятия на държавите-членки, и изтъква, че тази норма важи а fortiori и за общностните институции.
- 76 Следователно решението въпросните услуги да бъдат поверени на СИЛ без публичност или провеждане на търг било в противоречие с цитираните норми и принципи на общностното право, което обосновавало неговата отмяна.
- 77 Съветът оспорва тези доводи на жалбоподателя.

Преценка на Първоинстанционния съд

- 78 Най-напред относно довода, изведен от твърдяното нарушение на член 86 ЕО, следва да се посочи, че от членове 2 и 3 от Решение 2003/523 е видно, че СИЛ е служба, на която е възложено управлението на чисто вътрешни нужди на Общността без каквато и да е търговска насоченост, поради което тя не може да бъде квалифицирана като публично предприятие по смисъла на член 86 ЕО. Следователно не би могло да става въпрос за каквото и да е нарушение на член 86 ЕО, така че този довод на жалбоподателя трябва да бъде отхвърлен като неоснователен.

79 Що се отнася до останалите доводи на жалбоподателя, изложени в рамките на настоящото правно основание, и по-специално доводите, изведени от нарушението на членове 43 ЕО и 49 ЕО, следва да се посочи, че жалбоподателят отново се ограничава до това да се позове на нарушение на посочените разпоредби, без да приведе никакви доводи в това отношение. Следователно с оглед на принципите, припомнени в точка 71 по-горе, тези доводи трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

80 Следователно първото правно основание трябва да бъде отхвърлено изцяло като частично неоснователно, а в останалата му част — като недопустимо.

— По доводите, изведени от нарушението на принципа на равно третиране

81 Според жалбоподателя оценката от Съвета на направеното от СИЛ предложение извън процедурата за възлагане на обществена поръчка нарушава принципа на равно третиране.

82 В това отношение следва да се припомни, че общият принцип на равенство е един от основните принципи на общностното право. Този принцип забранява да се третират по различен начин еднакви положения или да се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (Решение на Съда от 9 септември 2004 г. по дело Испания/Комисия, С-304/01, Recueil, стр. I-7655, точка 31).

83 Понеже както беше констатирано при разглеждането на четвъртото правно основание, СИЛ е отдел на общностните институции, положението, в което тя се намира, не е сравнимо с това на участниците в процедура за възлагане на

обществена поръчка. Следователно оценката на предложението, направено от СИЛ извън процедурата за възлагане на обществена поръчка, не може да наруши принципа на равно третиране.

84 Следователно доводите на жалбоподателя, изведени от нарушението на принципа на равно третиране трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

— По доводите, изведени от нарушението на принципа на прозрачност

85 Според жалбоподателя Съветът е нарушил принципа на прозрачност, като е поверил разглежданите услуги на СИЛ извън процедура за възлагане на обществена поръчка.

86 Що се отнася до нарушението на този принцип, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика в областта на обществените поръчки институцията възложител трябва във всяка фаза от процедура за възлагане на обществена поръчка да спазва не само принципа на равно третиране на оферентите, но и принципа на прозрачност (Решение на Съда от 25 април 1996 г. по дело Комисия/Белгия, C-87/94, Recueil, стр. I-2043, точка 54 и Решение на Първоинстанционния съд от 17 декември 1998 г. по дело Embassy Limousines & Services/ Парламент, T-203/96, Recueil, стр. II-4239, точка 85).

- 87 Принципът на прозрачност предполага задължението за възлагащия орган да оповести публично пълната и точна информация относно цялостния ход на процедурата (вж. в този смисъл Решение по дело Embassy Limousines & Services/ Парламент, точка 86 по-горе, точка 85).
- 88 В настоящия случай следва да се констатира, че жалбоподателят не е бил уведомен преди писмото от 16 януари 2006 г. за преговорите, които са били предприети между Съвета и СИЛ и които са довели до решението на Съвета да възложи управлението на детската ясла на СИЛ. Според информацията, която се съдържа в писмото от 16 януари 2006 г., тези преговори са започнали през втората половина на 2005 г. с представянето на предложението от СИЛ.
- 89 От съдебната практика следва обаче, че целите на публичността, която възложителят трябва да спазва в рамките на задължението за прозрачност, са, от една страна, да се гарантира, че всички оференти разполагат с еднакви възможности (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Белгия, точка 86 по-горе, точки 54 и 55), и от друга страна, да се защитят легитимните очаквания на оферентите, които са били насърчени да извършат предварително невъзвръщаеми инвестиции (вж. в този смисъл Решение по дело Embassy Limousines & Services/Парламент, точка 86 по-горе, точки 85 и 86).
- 90 В настоящия случай жалбоподателят не е доказал, че някоя от тези две цели е накърнена. Действително от една страна, понеже всички оференти се сблъскали със същата липса на публичност на кореспонденцията между Съвета и СИЛ, тази липса не е могла да доведе до създаването на неравни възможности за жалбоподателя и за останалите оференти. От друга страна, жалбоподателят не е доказал, нито дори е твърдял, че е бил насърчен да извърши инвестиции, надхвърлящи рисковете, присъщи на участието в процедура за възлагане на обществена поръчка.

91 Следователно доводите на жалбоподателя, изведени от нарушението на принципа на прозрачност, трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

3. По искането за отмяна на положителната оценка на предложението на СИЛ

92 Що се отнася до искането за отмяна на положителната оценка на предложението на СИЛ от Съвета, следва да се отбележи, че такова искане не може да бъде обявено за допустимо.

93 Всъщност положителната оценка на предложението на СИЛ, която предхожда решението въпросните услуги да ѝ бъдат поверени, е вътрешен акт, който не е свързан с процедурата за възлагане на обществена поръчка, понеже както беше доказано в точки 44—48, по-горе, Съветът не е длъжен да спазва нормите, приложими в областта на обществените поръчки, когато реши да използва услугите на СИЛ.

94 В качеството си на вътрешен акт, който не е свързан с процедурата за възлагане на обществена поръчка, положителната оценка не може да породи задължително правно действие от естество да засегне интересите на жалбоподателя, като измени съществено правното му положение. Следователно тя не представлява акт, който може да бъде предмет на жалба за отмяна по смисъла на член 230 ЕО (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 18 декември 1992 г. по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, T-10/92—T-12/92 и T-15/92, Recueil, стр. II-2667, точка 28 и посочената съдебна практика), поради което настоящото искане за отмяна трябва да бъде обявено за недопустимо.

По искането за обезщетение

Доводи на страните

- 95 Жалбоподателят иска обезщетение за вредите, които са му причинени от поведението на Съвета и чийто размер Първоинстанционният съд следвало да определи ex aequo et bono.
- 96 Съветът оспорва основателността на това искане.

Преценка на Първоинстанционния съд

- 97 Съгласно утвърдената съдебна практика ангажирането на извъндоговорната отговорност на Общността по смисъла на член 288, втора алинея ЕО за неправомерно поведение на нейните органи е подчинено на наличието на съвкупност от условия, а именно неправомерност на поведението, в което се упрекуват институциите, наличие на действителна вреда и на причинна връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда (Решение на Съда от 29 септември 1982 г. по дело *Oleifici Mediterranei*/ЕИО, 26/81, Recueil, стр. 3057, точка 16, Решение на Първоинстанционния съд от 11 юли 1996 г. по дело *International Procurement Services*/Комисия, T-175/94, Recueil, стр. II-729, точка 44 и Определение на Първоинстанционния съд от 8 септември 2006 г. по дело *Lademporiki* и *Parousis & Sia*/Комисия, T-92/06, непубликувано в Recueil, точка 10).

- 98 Освен това, както беше припомнено в точка 71 по-горе, жалбата трябва да бъде достатъчно ясна и точна, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Първоинстанционния съд — да се произнесе по жалбата.
- 99 В това отношение от съдебната практика следва, че в рамките на иск за обезщетение искане за присъждане на неопределено по размер обезщетение за вреда не е достатъчно уточнено и следователно трябва да бъде счетено за недопустимо (Решение на Съда от 2 декември 1971 г. по дело Zuckerfabrik Schöppenstedt/Съвет, 5/71, Recueil, стр. 975, точка 9 и Решение на Първоинстанционния съд от 8 юни 2000 г. по дело Samar и Tico/Комисия и Съвет, T-79/96, T-260/97 и T-117/98, Recueil, стр. II-2193, точка 181).
- 100 Първоинстанционният съд обаче е приел, че при наличие на особени обстоятелства в жалбата може да не се уточнява точният размер на вредата и да не се посочва конкретната сума на исканото обезщетение (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 10 юли 1990 г. по дело Automes/Комисия, T-64/89, Recueil, стр. II-367, точка 76 и Определение на Първоинстанционния съд от 5 февруари 2007 г. по дело Sinara Handel/Съвет и Комисия, T-91/05, Сборник, стр. II-245, точка 110). В това отношение е прието също така, че жалбоподателят трябва да докаже или поне да се позове в жалбата си на съществуването на такива обстоятелства (Определение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело Goldstein/Комисия, T-262/97, Recueil, стр. II-2175, точка 25).
- 101 В настоящия случай жалбоподателят иска от Първоинстанционния съд „да определи размера на вредите ex aequo et bono“. Следва също така да се констатира, че освен факта, че жалбоподателят не е посочил в жалбата размера на вредата, която смята, че е претърпял, той е пропуснал да посочи в нея и какъвто и да е фактически елемент, който да позволи да се установи нейният размер. Той се ограничава до общото и абстрактно твърдение за претърпени вреди, без обаче да прави каквото и да е уточнение относно тези вреди. Освен това следва да се отбележи, че жалбоподателят не излага особените обстоятелства, които биха показали, че той не е могъл да направи макар и приблизителна оценка на вредите, които твърди, че е претърпял.

- 102 Задължението да се уточни в жалбата точният размер на вредата важи в още по-голяма степен в настоящия случай, тъй като от член 101 от Финансовия регламент, както и от точка 4, буква а), накрая, от тържните условия (вж. точка 68 по-горе) следва, че възложителят не дължи никакво обезщетение на оферентите, участвали в процедура за възлагане на обществена поръчка, която е била отменена. От това следва, че по принцип направените от оферент разходи и разноси с оглед участието му в процедура за възлагане на обществена поръчка не представляват вреди, които могат да бъдат поправени чрез предоставяне на обезщетение за вреди (Решение на Първоинстанционния съд от 29 октомври 1998 г. по дело TEAM/Комисия, T-13/96, Recueil, стр. II-4073, точка 71 и Решение по дело Embassy Limousines & Services/Парламент, точка 86 по-горе, точка 97).
- 103 Поради това с оглед на член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към Първоинстанционния съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, искането за обезщетение трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

По искането за спиране на изпълнението на договора, сключен между Съвета и СИЛ

- 104 Сред исканията на жалбоподателя фигурира и искане за „спиране на изпълнението на договора със СИЛ“.
- 105 Следва да се отбележи, че от формална гледна точка искането не е представено в съответствие с изискването на член 104, параграф 3 от Процедурния правилник, с отделна молба. То фигурира единствено сред исканията, представени в същия акт като основната жалба, и затова трябва за бъде отхвърлено като недопустимо (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 15 юни 2000 г. по дело Alzetta и др./Комисия, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97—607/97, T-1/98, T-3/98—T-6/98 и T-23/98, Recueil стр. II-2319, точка 38 и посочената съдебна практика).

106 Следователно настоящото искане трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

По искането за събиране на доказателства

Доводи на страните

107 Жалбоподателят иска от Първоинстанционния съд като действие по събиране на доказателства да покани Съвета да предостави следните документи:

— договора, сключен между Съвета и СИЛ,

— всички документи относно решението на Съвета да повери въпросните услуги на СИЛ, и по-специално докладната записка, изготвена преди 1 август 2005 г., с която Съветът иска от СИЛ да представи оферта за управлението на посочените услуги.

108 Съветът оспорва полезността на тези документи в рамките на настоящото дело.

Преценка на Първоинстанционния съд

- 109 В самото начало следва да се посочи, че според постоянната съдебна практика Първоинстанционният съд е този, който трябва да прецени полезността на действията за събиране на доказателства с оглед на разрешаването на спора (Решение на Първоинстанционния съд от 16 май 2001 г. по дело Todites/Комисия, T-68/99, Recueil, стр. II-1443, точка 40 и Решение на Първоинстанционния съд от 6 февруари 2007 г. по дело CAS/Комисия, T-23/03, Сборник, стр. II-289, точка 323).
- 110 Що се отнася до представянето на исканите документи, следва да се констатира, че то е обосновано само ако се допусне приложимостта в настоящия случай на нормите относно обществените поръчки. Тъй като разглеждането на исканията за отмяна води до обратното заключение, представянето на въпросните документи вече не е от полза за разрешаването на настоящия спор.
- 111 С оглед на тези съображения, настоящото искане за събиране на доказателства трябва да бъде отхвърлено.

По съдебните разноски

- 112 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати разноските в съответствие с исканията на Съвета.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Centro Studi Antonio Manieri Srl да понесе направените от него съдебни разноски, както и направените от Съвета разноски.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 януари 2009 година.

Подписи